Per a tu, Magda

Amiga i exveïna del Barri Vell de Girona

Dissabte a la nit m'assabentava del traspàs sobtat de la Magdalena Rigo Aulet, per a molts la Magda, filla de la carnisseria Rigo, ubicada fa més de 40 anys al carrer Minali del Barri Vell de Girona, i més tard al carrer Hortes.

Estimada Magda: sé on deus ser en aquests moments i és en aquest lloc on només hi tenen espai reservat els àngels com tu. Et vaig conèixer que devies tenir dos anyets; eres una de les nenes de la carnisseria Rigo, filla d'en Lluís i la Rosa. La mare m'hi feia venir a comprar. Jo era molt jove i tu corries per la botiga. Només de mirar-nos vam connectar. A mi la mainada m'encanta i tu m'agafaves la mà i em seguies. Jo anava a fer encàrrecs; de tornada venies fins a la granja i després t'havia de tornar i no t'agradava. Recordo la mare que et deia: "Magda, que té feina", i tu, aixecant el cap, miraves enlaire i em deies: "Carme?" Jo marxava amb el cor encongit. No sé el que hauria pagat perquè fossis meva. Amb tu vaig tenir el primer contacte amb un síndrome de Down i vaig saber que no és que sigueu especials, no sou diferents, teniu un cromosoma més, però el que puc assegurar és que sou únics. Teniu una capacitat d'estimar tan gran que podeu fer feliç qualsevol persona: pares, germans, cuidadors i tothom que té la sort de poder compartir la vida amb vosaltres.

Quan vàreu tancar la botiga vaig deixar de veure't, però mai et vaig oblidar. Jo, ja una adolescent, vaig conèixer altres nenes ja grans: la Lídia, una Magda, la Montse, la Dolors, en Xavier, i sempre els mirava amb el rerefons teu. Temps enrere vaig trucar a la teva mare i em va dir que anaves cada dia als tallers i de com li agradaria que un dia ens poguéssim veure; però els problemes de salut ho van impedir.

Dissabte quan vaig llegir el nom el primer que vaig mirar va ser l'edat. No podia ser. Vaig tenir la valentia de trucar a casa i en escoltar la veu del teu pare em vaig emocionar i el vaig reconèixer malgrat fer almenys 45 anys que no hi havia parlat. Em va voler explicar com havia anat de sobtat i li vaig dir que tenim un altre àngel al cel. Emocionat em va dir que agafat a la teva mà li havies dit "papa, t'estimo". A partir d'aquí sobren les paraules. Magda, gràcies per haver-me transmès en els primers anyets de la teva infantesa l'estimació que doneu els Down. Sou tan sincers i estimeu tant que crec que als pares que Déu els destina un àngel com tu són els pares més rics del món. Adeu, Magda, gràcies per estimar tant. Descansa en pau.

Avui, a les 11 del matí, li diran adeu al Tanatori de Girona i tinc la seguretat que un munt d'amics, pares d'amics i amigues, hi aniran per dir adeu a la Magda però sobretot per estar al costat dels seus pares, germans i nebots que tant l'han estimat.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 01-10-2018, Pàgina 55

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/article/29-necrologiques/1476597-per-a-tu-magda.html